

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) meddelade den 15 november 2013 i ärende R 821/2013-2, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket innehållande ordelementen "icexpresso + energy coffee" för varor och tjänster i klasserna 9, 30, 32 och 35 – Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 9 950 403

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Tidigare registrering av gemenskapsvarumärke nr 8 445 711, 8 815 722 och 8 815 748 för varor och tjänster i klasserna 5 och 32

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen i dess helhet.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 29 januari 2014 – Post Bank Iran mot rådet

(Mål T-68/14)

(2014/C 129/35)

Rättegångsspråk: Engelska

Parter

Sökande: Post Bank Iran (Tehran, Iran) (ombud: advokaten D. Luff)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara punkt 1 i bilagan till rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, s. 18),
- ogiltigförklara punkt 1 i bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, s. 3),
- förklara att artikel 20.1 c i rådets beslut 2010/413/Gusp⁽¹⁾, i dess lydelse enligt artikel 1.7 i rådets beslut 2012/35/CFSP⁽²⁾ av den 23 januari 2012, och artiklarna 23.2 d och 46.2 i förordning nr 267/2012⁽³⁾ av den 23 mars 2012 inte får tillämpas på sökanden,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Tribunalen har behörighet att pröva huruvida punkt 1 i bilagan till rådets beslut 2013/661/Gusp och punkt 1 i bilagan till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 är förenliga med de allmänna principerna i unionsrätten.
2. Andra grunden: Rådets beslut 2010/413/Gusp, i dess lydelse enligt artikel 1.7 i rådets förordning 2012/35/Gusp av den 23 januari 2012 och rådets förordning 267/2012 av den 23 mars 2012 strider mot unionsrätten och ska förklaras inte kunna tillämpas på sökanden. Rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013, som grundar sig på nämnda beslut och förordning, är ogiltiga av följande skäl:
 - Artikel 46.2 i rådets förordning 267/2012 av den 23 mars 2012 strider mot artikel 215 FEUF, eftersom den gör det möjligt för rådet att besluta om sanktioner mot sökanden utan att förfarandet i artikel 215 FEUF behöver tillämpas.
 - Artikel 20.1 c i rådets förordning 2010/413/Gusp, i dess lydelse enligt artikel 1.7 i rådets beslut 2012/35/Gusp av den 23 januari 2012 och artikel 23.2 d i förordning 267/2012 av den 23 mars 2012 åsidosätter grundläggande rättigheter, vilka skyddas av artiklarna 2, 21 och 23 i FEU-fördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att de ger rådet befogenhet att godtyckligt besluta om vilken person eller enhet som rådet vill påföra sanktioner när rådet har fastställt att denna person eller enhet tillhandahåller stöd till Irans regering.
3. Tredje grunden: Rådet gjorde en felaktig rättstillämpning och en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna när den antog rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 såvitt avser sökanden. Sökanden har till stöd för detta påstående anfört följande skäl:
 - De särskilda skälen att för att uppta Post Bank Iran i förteckningen är ogrundade. Sökanden var tydligt bestritt att den tillhandahåller finansiellt stöd till Irans regering. Sökandena har vidare inte tillhandahållit något nukleärt stöd till Iran. Kriterierna enligt artikel 20.1 c i rådets beslut 2010/413/Gusp (som därefter ändrats enligt artikel 1.7 i rådets beslut 2012/35/Gusp av den 23 januari 2012, artikel 1.8 i rådets beslut 2012/635/Gusp av den 15 oktober 2012 och artikel 1.2 i rådets beslut 2012/829/Gusp av den 21 december 2012) och kriterierna vid artikel 23.2 d i rådets förordning (EU) nr 267/2012 (som därefter ändrats enligt artikel 1.11 i rådets förordning 1263/2012 av den 21 december 2012) är inte uppfyllda.
 - Rådet har genom att påföra Post Bank Iran sanktioner enbart på grund av att det är ett statligt ägt bolag agerat diskriminerande mot sökanden i förhållande till andra statligt ägda bolag som inte påförts sanktioner. Genom detta tillvägagångssätt har rådet åsidosatt likabehandlingsprincipen, Icke-diskrimineringsprincipen och principen om god förvaltningssed.
 - Tredje grunden: Rådet motiverade inte på vederbörligt sätt sitt beslut att behålla sökanden i förteckningen över de enheter som sanktionsåtgärderna riktas mot. Rådet har i samband med hänvisningen till "åtgärdernas effekt mot bakgrund unionens politiska mål" inte närmare angett vilken typ av effekt det syftar på och hur åtgärderna kommer att hantera den effekten.
 - Rådet har missbrukat sin behörighet genom att behålla sökanden i förteckningen över de företag som är föremål för sanktioner. Rådet har i själva verket vägrat att rätta sig efter tribunalens dom i mål T-13/11. Rådet har undergrävt Europeiska unionens institutionella konstruktion och sökandens rätt att se till att rätt skipas och därefter tillämpas. Rådet har också åsidosatt sitt eget ansvar och sina egna skyldigheter enligt rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 enligt vad som tydligt klargjordes för rådet genom tribunalens dom i det ovan nämnda målet.
 - Rådet har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar på följande sätt: genom att underlåta att rätta sig efter tribunalens dom i ett mål i vilket rådet och sökanden var parter och vilket rådet förlorade, genom att inte ens ha rättat sig efter den logiska grunden och skälen i domen, genom att ha gjort en felaktig tolkning av de faktiska omständigheterna, närmare bestämt vad gäller sökandens affärsverksamhet och dess påstådda roll i förhållande till Irans regering, genom att inte ha utfört någon som helst utredning om sökandens faktiska roll och affärsverksamhet i Iran, trots att detta angavs av tribunalen som en viktig aspekt av EU:s system för sanktioner mot Iran och genom att ha vidhållit sanktionsåtgärderna efter den 20 januari 2014, då EU samtyckte till intäktsgenererande verksamheter för Iran, eftersom Iran inte längre bedöms delta i spridning av kärnmaterial.

- Rådet har åsidosatt proportionalitetsprincipen. Sanktionen riktar sig mot Irans kärnvapenspridande verksamhet. Rådet har inte fastställt och kan inte fastställa att sökanden direkt eller indirekt har stött kärnvapenspridning i Iran. Rådet påstår inte längre att sökanden specifikt bidrar till kärnvapenspridning i Iran. Med hänsyn till att sanktionerna saknar verkan när det gäller kärnvapenspridning, kan syftet med sanktionerna inte motivera ett undanröjande av de fördelar som sökanden erhöll med anledning av domstolens dom och den belastning som det innebär för det allmänna systemet för rättsligt skydd inom EU, och i synnerhet inte ett åsidosättande av sökandens rätt till egendom och rätt att bedriva näringsverksamhet. Denna slutsats bekräftas av antagandet av rådets förordning av den 20 januari 2014 om att undanröja vissa sanktioner på grundval av medgivandet att Iran inte deltar i kärnvapenspridande verksamhet.

- ⁽¹⁾ Rådets beslut av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, 2010, s. 39).
- ⁽²⁾ Rådets beslut 2012/35/Gusp av den 23 januari 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 19, s. 22).
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 2).

**Talan väckt den 30 januari 2014 – Swatch mot harmoniseringsbyrån – Panavision Europe
(SWATCHBALL)**

(Mål T-71/14)

(2014/C 129/36)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Swatch AG (Biel, Schweiz) (ombud: advokaten P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Panavision Europe Ltd (Greenford, Storbritannien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) meddelade den 11 november 2013 i ärende R 470/2012-2.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "SWATCHBALL" för varor och tjänster i klasserna 9, 35, 41 och 42 – Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 6 543 524

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Internationell registrering och gemenskapsvarumärkesregistrering av figurmärket innehållande ordelementet "swatch" och ordmärket "SWATCH"

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i förordning nr 207/2009